

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z odwołania J. B.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Z.
o prawo do emerytury,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 25 listopada 2014 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonego od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 10 grudnia 2013 r., sygn. akt III AUa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Ubezpieczony wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z 10 grudnia 2013 r.

Jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi do rozpoznania wskazano na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, które przedstawiono w formie następującego pytania: „w jaki sposób prace uzależnione od pory roku lub warunków atmosferycznych, będące pracami w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze spełniają wymagania ich wykonywania stale i w pełnym wymiarze czasu pracy?”.

Wskazano też na rozbieżność orzecznictwa w tej kwestii. Mianowicie podkreślono, że „z jednej strony, Sąd Najwyższy orzekając na gruncie kodeksu pracy, przyjmuje spójną linię orzeczniczą, iż o przestoju decyduje przyczyna techniczna, zaś o przerwie przyczyna atmosferyczna - siła wyższa” [...] z drugiej

strony Sąd Najwyższy, orzekając na gruncie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze - przyjmuje, iż praca wykonywana jest stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na stanowisku pracy, pomimo występowania krótkotrwałych przerw w narażeniu na działanie szkodliwych czynników spowodowanych np. sporządzanie dokumentacji lub niezbędnym szkoleniem stanowią jego immanentną cechę”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze okoliczności uzasadniające przyjęcie jej do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie (postanowienie SN z 16 maja 2008 r., I UK 16/08, LexPolonica nr 3058328).

Nie można uznać, iż zagadnienie prawne budzi poważne wątpliwości, jeśli skarżący nie uzasadni tego, np. przez wykazanie, że dotychczasowe orzecznictwo i doktryna prawa nie dają w tym zakresie wystarczającego rozwiązania (postanowienia SN z 27 maja 2010 r., II PK 66/10, niepubl., podobnie SN w postanowieniu z 25 sierpnia 2004 r., I PZP 4/04, Wspólnota 2004/19/54).

W wyroku Sądu Najwyższego z 14 września 2007 r., III UK 27/07, OSNP 2008 nr 21-22, poz. 325, rozstrzygnięto już, że w przypadku, gdy praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku tylko w niektórych miesiącach roku, do okresów pracy w szczególnych warunkach uzasadniających prawo do emerytury w niższym wieku, wlicza się tylko te miesiące.

Skarżący nie wykazał również rozbieżności orzecznictwa, ponieważ podał wyroki, które dotyczą różnych przepisów prawa materialnego.

Z tych względów, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji postanowienia.

